

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1643/2022
09.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Драмићанин, адвокат из ..., против тужене Земљорадничке задруге „Ивањица“ из Ивањице, чији је пуномоћник Никола Мрвошевић, адвокат из ..., ради враћања на рад, накнаде штете због изгубљене зараде и уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1578/21 од 08.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 09.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1578/21 од 08.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1578/21 од 08.12.2021. године, ставом првим изреке, одбијене су, као неосноване, жалбе тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Ивањици П1 87/16 од 24.10.2019. године (погрешно наведено 24.10.2020. године), у ставовима првом, трећем, петом и шестом изреке, којима је одбачена тужба у делу којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоца врати са рад и да са њим закључи уговор о раду на основу ког ће тужилац бити распоређен на радно место које одговара његовој стручној спреми, радној способности, знању и искуству, одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде штете исплати, за период од септембра 2013. године закључно са септембром 2016. године, одређене месечне износе, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, све ближе одређено у ставу трећем изреке првостепене пресуде, одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужена да у корист тужиоца уплати код надлежног Фонда за пензијско и инвалидско осигурање доприносе за обавезно социјално осигурање за период од 28.01.2014. године до 24.10.2019. године и обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 12.564,75 динара, решење Основног суда у Ивањици П1 87/16 од 10.01.2020. године, којим је одбијен као неоснован предлог тужиоца за ослобађање од плаћања таксе на тужбу и таксе на преуду и допунска пресуда Основног суда у Ивањици П1 87/16 од 02.02.2021. године, у ставу трећем изреке, којим је констатовано

да се тужба у делу којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу, на име накнаде штете исплати, за период од септембра 2013. године закључно са септембром 2016. године, одређене месечне износе, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, све ближе одређено у ставу трећем изреке првостепене допунске пресуде, сматра повученом. Ставом другим изреке, одбијени су као неосновани затеву тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези са чланом 441. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП) Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе. (члан 403. ст.1.и 3.)

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Међутим, одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 26.10.2016. године, а преиначена поднеском од 08.05.2019. године. На дан преиначења тужбе, 1 евро је према средњем курсу Народне банке Србије износио 117,9918 динара, па вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде (842.035,00динара) представља динарску противвредност износа 7.136,39 евра.

Имајући у виду да се тражена правна заштита не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа, а да вредност побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**